

A parfüm halhatatlansága

2013 július 22. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Bár a halhatatlanság eszenciáját még nem találták meg, halhatatlannak t?n? illatok születnek az emberi fejekben és a kémiai laboratóriumokban. A parfüm maga a titok, és az illékony élmény sokáig ott rezeg a leveg?ben.

A folyamatos fejlesztések és az illatkreátorok szárnyaló fantáziája eredményeként újabb és újabb illatok izgatják az

orrunkat. (Ám nem minden parfüm, ami szagos! Kiváltképp a divatos illatokat hamisítják el?szeretettel, egy speciális eljárás, a kromatográfia segítségével.)

A parfüm az "érzékek nagyszónya", prózáiban fogalmazva: az illóolajok legnagyobb koncentrációja. *Babucs Éva Parfüm 2000* című könyve szerint parfümnek csak az az extraktum, vagyis kivonat nevezhető, mely az oldószerben a legnagyobb arányban tartalmazza az illateszenciát. A parfüm alkoholkoncentrátuma határozza meg a minőségét és a bolti árát. A legnagyobb arányú hígítás eredményeként keletkezik az "eau", vagyis a "víz", és 1-3 százaléknyi hígítású a Splash Cologne, azaz a kölnivíz, amely már hosszan megtartja illatát. A gyakran használt Eau de Toilette 4-8 százalékos illateszenciát tartalmaz körülbelül 80 százalékos alkoholfokban. Az illatok alkímijának csúcsteljesítménye az Eau de Parfum, amelynek 90-96 százalékos alkoholtartalmában 15-20 százalékos illateszencia-koncentrátum bújik meg.

A természetes illatszereket f?ként desztillációval növényi nyersanyagokból, virágokból, gyökerekb?l, fából

vagy pedig állati eredetű mirigyváladékokból, szekréumokból kreálják. A félszintetikus anyagokat természetes anyagokból izolálják, a mesterséges alapanyagú illatokat természetesen kémiai úton állítják el?.

Egy parfüm állhat 60-70, de akár több száz összetev?b?l is. Az eljárások során nagyrészt növényi alkotóelemeket, jázmin, levendulát, tölgymohát, ylang-ylangot, szantálfát és óvatos becslések szerint is mintegy 250 fajta természetes növényi alapanyagot lehet felhasználni, ha a parfümkészít?k újabb illatexpedícióra vállalkoznak. Az állatvilágban az ámbrás cet és a pézsma, egy ázsiai páros ujju patás mirigyváladéka szolgál különleges, egészen ?si, erotikus asszociációkat kelt? illatanyaggal. A megkülönböztethet? illatok száma körülbelül 60 ezer, de e hatalmas mennyiséget még nem sikerült ez idáig teljes mértékben rendszerezni. Legismertebb és nemzetközileg legelterjedtebb módszer a Haarmann- és Reiner-féle rendszer, amely különbséget tesz a női és a férfiillatok között.

A parfümöknek sajátos, úgynevezett illatértékesítési idejük van, amely a friss, tiszta b?rön tart a legtovább. Hiábavaló fáradozás tehát a parfümöt - XVIII. századi módon - testszag elnyomására használni.

Orrunknak a könnyen illanó anyagok adják a parfümr?l az els? benyomást, ez az a bizonyos fejillat. A szívjellegű közepes, az alapot pedig a nagyon lassan t?n? illatelemek képezik, melyek több órán keresztül hatnak. A parfümkészít?k legnehezebb feladata éppen az, hogy az összeállított illatkompozíció az elképzelések szerint valósuljon meg mindhárom fázisban. A legfontosabb technikai fázis az alapanyagokból az illatok kinyerése, mely a mai parfümipar szabályai szerint leginkább desztillációval (lepárlással), extrakcióval, enfleurage-zsal és sajtolással történik. A lepárlás régr?l ismert folyamatát a növényi illóolajok legoptimálisabb kinyeréséhez használják. A felületi és a belső illóolajok kinyerése után, mely eltarthat 6-12 óráig is, csak a h?tés, sz?rés, tisztítás nagy körültekintéssel végzett m?veletei garantálják, hogy a kívánt komponens? és tisztaságú oldatot kapjunk. Tárolásuk alumínium- vagy vaslemez tartályokban történik, hogy a káros folyamatokat (oxidációt) megakadályozzák.

Amennyiben a választott növényi

alapanyag kémiai tulajdonságai miatt a desztilláció nem gazdaságos, az acetonnal, benzollal történő oldószeres eljárás a célravezetőbb módszer. A narancs, a citrom, a grépfrút, tehát a citrusfélék illóolajai nagyon érzékenyek, ezért csak hideg eljárással, sajtolással nyerhetők a gyümölcsökből az áhított esszencia. Egy másik módszer, az enfleurage préseléses eljárás során az illatanyagokat zsírral kötik meg, majd alkohollal oldják fel őket. A gardéniából például nem nyerhetők illóolaj, tehát marad a kevésbé romantikus módszer, a tisztán szintetikus alapanyagokból, vegyi úton történő előállítás.

Az alapillatok kinyerésével azonban csak "hangjegyeket" kapunk, magát az illatot, a "dallamot" az illatkreátor komponálja a bázisillatra: boszorkánykonyhájában díszíti illatokkal, rögzítőszerekkel hígít, kezel, variál. A kész mestermunka tökéletesen illeszkedik az illattrendekbe, a vásárlók pedig csodálatlan szimatukkal hitelesítik a hosszú kémiai eljárások és a kreatív alkotómunka új elegyét. A modern alkimisták egy-egy sikerült, harmonikus illata talán újabb lépést jelent az örök titok, a halhatatlanság felé.

Szederkényi Éva, hetivalasz.hu

Ajánló
